

PUNT INFORMATIU 172 – SETEMBRE 2010

València, 558 6è 1a - 08026 Barcelona

Tel. 93 245 61 65 – Fax 93 513 43 17

E-mail: agrupament@agrupament.com - Web: www.esbarts.cat

EL MES DE SETEMBRE

És el mes de tornada a les activitats escolars i també a les escoles de dansa dels esbarts, és un començar les activitats sense quasi temps per preparar-les degut al període de vacances que suposa, en general, deixar d'assajar regularment.

En aquest període els esbarts solen tenir actuacions que congreguen molt de públic, especialment en ciutats grans que celebren festes majors en aquest mes, com ara Barcelona,

Tarragona, Lleida, Sabadell, Reus... i moltes altres poblacions d'arreu de Catalunya.

Al mateix temps s'organitzen les JIFC, Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya, que es reparteixen en actuacions per tota la geografia catalana, i on hi participen grups dels 5 continents i alguns esbarts de casa nostra.

El setembre ens porta també la “Diada” on, a desgrat de la crisi, encara hi ha una munió de ballades programades pels ajuntaments, enguany, però, significativament en menys quantitat que en els darrers anys 2008 i 2009. El mateix passa amb la resta de ballades i espectacles, que, fins avui, han estat retallades quasi en un 50% en relació a l'any darrer.

En nom dels col·laboradors del Punt Informatiu us desitjo que amb la mateixa empenta de sempre feu en aquest setembre un inici de les vostres activitats amb més cura que mai. Davant de la crisi: enginy, voluntat de treball i un pensament sempre posat en el país al qual servim.

En èpoques de canvis problemàtics caldria més que mai que ens donéssim les mans per tal de fer una pinya que contraresti les mancances econòmiques, però que faci més pràctica i millor la nostra feina esbartística.

Bon curs !

Andreu Garcia i Cartanyà.-

CORRANDES DE SETEMBRE

Dijous, 2 de setembre de 2010 a les 21 h. 38 Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya. Esbart Dansaire de Rubí amb acompanyament de la Bellpuig Cobla. Lloc: Carpa del Festival. Població: Calella (Maresme).

Divendres, 3 de setembre de 2010 a les 22 h. Espectacle: "La corranda a pas de tenora" a Falset. Agrupació "La Corranda de Falset". Lloc: Teatre l'Artesana. Població: Falset (Priorat).

Dissabte, 4 de setembre de 2010 a les 12 h. Espectacle "Revolta" a Agramunt. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Teatre del Casal. Població: Agramunt (Urgell).

Dissabte, 4 de setembre de 2010 a les 15 h. Recital de dansa catalana a Cotlliure. Esbart Montgrí, de Torroella de Montgrí. Lloc: Plaça del 18 de juny. Població: Cotlliure, Rosselló (Catalunya Nord).

Dissabte, 4 de setembre de 2010 a les 18 h. Cercavila de Festa Major. Amb altres entitats de cultura tradicional i popular. Esbart Sabadell Dansaire, totes les seccions, amb acompanyament musical de la Cobla Nova Vallès. Lloc: Carrers de la ciutat. Població: Sabadell (Vallès Occidental).

Dissabte, 4 de setembre de 2010 a les 21 h. Danses catalanes a Argelers de la Marenda. Ballet Joventut de Perpinyà. Població: Argelers de la Marenda (Rosselló – Cat. Nord).

Diumenge, 5 de setembre de 2010 a les 12 h. Espectacle "Record d'una vida". Amb motiu de la celebració dels 30 anys. Esbart Mestre Sirés, de Palafrugell. Lloc: Teatre Municipal. Població: Palafrugell (Baix Empordà).

Diumenge, 5 de setembre de 2010 a les 18 h. Seguici i Ball de la Bola. Amb acompanyament de la Cobla Sabadell. Obert a tothom. Organitza: Esbart Sabadell Dansaire. Lloc: Plaça Sant Roc. Població: Sabadell (Vallès Occidental).

Diumenge, 5 de setembre de 2010 a les 19 h. Foment de la Sardana - Esbart dels Reis de Mallorca de Perpinyà a l'Hotel Lido d'Argelers de la Marenda (Rosselló - Catalunya Nord).

Diumenge, 5 de setembre de 2010 a les 21 h. Tradicional ballada de Festa Major a Sabadell. Esbart Sabadell Dansaire, amb acompanyament musical de la Cobla Sabadell. Lloc: Plaça Vallès. Població: Sabadell (Vallès Occidental).

Diumenge, 5 de setembre de 2010. Esbart Barkeno de Barcelona a la Plaça del Centre a Sitges (Garraf).

Dijous, 9 de setembre fins a dissabte, 11 de setembre de 2010. Esbart Dansaire de Vilanova del Camí. Població: Valladolid, Castella-Lleó.

Dijous, 9 de setembre de 2010 a les 21.30 h. Espectacle "Revolta". Esbart Sant Martí de Barcelona. Lloc: Espai del Moll. Població: Maó (Menorca).

Divendres, 10 de setembre de 2010 a les 21 h. Danses dels Països Catalans. Esbart dels Reis de Mallorca de Perpinyà. Lloc: Camping Azurèva a Sant Cebrià de R. (Cat. Nord).

Divendres, 10 de setembre de 2010 a les 21.30 h. Espectacle "Revolta" a Mercadal. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Sala multifuncional. Població: Mercadal (Menorca).

Divendres, 10 de setembre de 2010 a les 22 h. Espectacle "Remembrances.Commemoració de l'11 de setembre de 1714" a Sabadell. Juntament amb altres entitats culturals de Sabadell. Esbart Sabadell Dansaire, amb acompanyament musical de la Cobla Mediterrània. Lloc: Teatre Principal. Població: Sabadell (Vallès Occidental).

Divendres, 10 de setembre de 2010 a les Tarda-Vespre. Danses catalanes. Esbart Montgrí de Torroella de Montgrí. Lloc: Pista. Població: Serra de Daró (Baix Empordà).

Dissabte, 11 de setembre de 2010. Espectacle "Síntesi". Esbart Ciutat Comtal, de Barcelona. Lloc: Teatre Modern. Població: El Prat de Llobregat (Baix Llobregat).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 12 h. Recital de la Diada a Gualba. Esbart Jove, de Gualba. Lloc: Masia de Can Figueres. Població: Gualba (Vallès Oriental).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 12 h. Recital de la Diada a Calders. Grup de Dansa Cor de Catalunya, de Manresa. Lloc: Plaça de la Vila. Població: Calders (Bages).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 12 h. Recital de la Diada. Esbart Vila d'Esplugues. Lloc: Parc 11 de Setembre. Població: Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 12 h. Recital de la Diada a Ascó. Esbart Dansaire de l'Orfeó Reusenc. Lloc: Plaça de la Vila. Població: Ascó (Ribera d'Ebre).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 12 h. Recital de la Diada a Vacarisses. Esbart Dansaire de Vacarisses. Lloc: Plaça Joan Bayà. Població: Vacarisses (Vallès Occidental).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 12 h. Recital de l'Esbart Dansaire de Tarragona. Lloc: Parc de les Pobles. Població: La Pobla de Mafumet (Tarragonès).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 17.30 h. Recital de la Diada a Vallbona d'Anoia. Ballets de Catalunya, de Barcelona, amb acompanyament musical del grup De Socarrel. Lloc: Plaça. Població: Vallbona d'Anoia (Anoia).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 18 h. Recital de la Diada a Sant Pere de Riudebitlles. Esbart Rocasagna, de Gelida. Lloc: Plaça de l'Església de Sant Pere de Riudebitlles (Alt Penedès).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 18 h. Recital de l'Esbart Sant Marçal, de Cerdanyola del Vallès. Lloc: Plaça de la Vila a La Llagosta (Vallès Oriental).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 18 h. Recital de la Diada a Vilanova del Camí. Esbart Dansaire de Vilanova del Camí. Sec. infantils i juvenils. Lloc: Plaça Can Papasseit. Població: Vilanova del Camí (Anoia).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 19 h. Espectacle "Arrels de la Mediterrània". Esbart Sant Julià de l'Arboç. Lloc: Zona esportiva. Població: Els Guiamets (Priorat).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 19 h. Recital de la Diada a L'Arboç. Esbart Sant Julià de l'Arboç. Lloc: Poliesportiu. Població: L'Arboç (Baix Penedès).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 19 h. Recital de l'Esbart Sant Martí, de Torrelles de Llobregat. Lloc: Plaça del Mercat a Bellvitge, L'Hospitalet de Llobregat.

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 20.30 h. Recital de dansa catalana. Esbart Rocasagna, de Gelida. Lloc: Espai Gall Mullat. Població: Piera (Anoia).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 21 h. Col·laboració en l'òpera-collage "L'home del paraigua", de Joan Martínez Colàs, basada en Vicenç Ferrer. Esbart Dansaire de Rubí. Lloc: Gran Teatre del Liceu a Barcelona -- Ciutat Vella.

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 21.30 h. Espectacle "Revolta" a Ciutadella. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Plaça de la Catedral. Població: Ciutadella (Menorca).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 a les 21.30 h. Actuació a Artà. Grup Mediterrània de la Unió Santcugatencs de Sant Cugat del Vallès. Lloc: Teatre Municipal d'Artà (Mallorca).

Dissabte, 11 de setembre de 2010 al Migdia. Recital de la Diada a Gavà. Esbart Brugués, de Gavà. Lloc: Plaça Josep Tarradellas. Població: Gavà (Baix Llobregat).

Diumenge, 12 de setembre de 2010 a les 13 h. Danses catalanes a Núria. Esbart Eudald Coma, de Ribes de Freser. Lloc: Davant del Santuari. Població: Núria (Ripollès).

Diumenge, 12 de setembre de 2010 a les 15 h. Danses dels Països Catalans a Cotlliure. Foment de la Sardana - Esbart dels Reis de Mallorca de Perpinyà. Lloc: Plaça del 18 de Juny. Població: Cotlliure (Rosselló - Catalunya Nord).

Diumenge, 12 de setembre de 2010 a les 18 h. Cloenda de les Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya a Barcelona. Grup de Danses d'Ordino (Andorra), amb la Cobla Els Lluïsos, de Taradell, i tots els grups participants. Lloc: Plaça de la Catedral a Barcelona -- Ciutat Vella.

Diumenge, 12 de setembre de 2010 a les 19 h. "Les Gitanes de Rubí". Esbart Dansaire del C. Moral, d'Arenys de Munt. Lloc: Plaça de la Vila. Població: Caldes d'Estrac (Maresme).

Diumenge, 12 de setembre de 2010 a les 19.30 h. Ballada de Festa Major. Esbart Sabadell Dansaire, amb acompanyament de la Corrandia a la Plaça del Treball. Població: Sabadell (Vallès Occidental).

Diumenge, 12 de setembre de 2010 a la Tarda. Grup Mediterrània, de St Cugat del Vallès amb un grup folklòric local. Al Teatre Municipal d'Artà (Mallorca).

Divendres, 17 de setembre de 2010 a les 20 h. Seguici del Pregó de Festa Major. Esbart Vila d'Esplugues. Lloc: Casal de Cultura-Pl. Santa Magdalena a Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat).

Divendres, 17 de setembre de 2010 a les 22.30 h. Espectacle "Vora l'Ebre". Festival de Festa Major. Esbart Dansaire de Tarragona, amb acompanyament del grup tradicional Faktoria Folk. Lloc: Plaça de la Font. Població: Tarragona.

Dissabte, 18 de setembre de 2010 a les 12 h. Esbart Joventut Nostra -- Esbart Sant Jordi, de Barcelona. Lloc: Plaça de Catalunya a Pineda de Mar (Maresme).

Dissabte, 18 de setembre de 2010 a les 18 h. Participació al cercavila Festiu de Cultura Popular de la Festa Major d'Esplugues. Esbart Vila d'Esplugues. Lloc: Inici : Biblioteca Pare Mique/ Final: Parc Pou d'En Fèlix. Població: Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat).

Dissabte, 18 de setembre de 2010 a les 22 h. Espectacle de dansa catalana. Esbart Reus Dansa -- Esbart Ciutat Comtal, de Barcelona al Teatre Bartrina de Reus (Baix Camp).

Dissabte, 18 de setembre de 2010 a les 22 h. Recital de dansa catalana a Reus. Dins les Festes de la Misericòrdia. Esbart Dansaire de l'Orfeó Reusenc. Lloc: Teatre de l'Orfeó Reusenc. Població: Reus (Baix Camp).

Diumenge, 19 de setembre de 2010 a les 12 h. Ballada solidària dins la Jornada de Solidaritat amb els malalts. Esbart Dansaire del C.M. d'Arenys de Munt. Sec. Infantil. Lloc: Parc de Lourdes d'Arenys de Munt (Maresme).

Diumenge, 19 de setembre de 2010 a les 12 h. Festa de la trepitjada de raïm. Esbart Barkeno de Barcelona. Lloc: Carrer Plus Ultra, Zona Franca a Barcelona-Sants-Montjuïc.

Diumenge, 19 de setembre de 2010 a les 16 h. Recital de dansa catalana a Prats de Lluçanès. Esbart Maragall, de Barcelona. Lloc: Poliesportiu de Prats de Lluçanès (Osona).

Diumenge, 19 de setembre de 2010 a les 17 h. Cercavila de Santa Tecla Petita a Tarragona. Ball de pastorets -- Ball de gitanetes. Esbart Dansaire de Tarragona. Lloc: Carrers de la part alta de la ciutat. Població: Tarragona.

Diumenge, 19 de setembre de 2010 a les 20 h. Espectacle "Hola" a Esplugues de Llobregat. Gran ballada de Festa Major. Esbart Vila d'Esplugues. Lloc: Parc Pou d'En Fèlix. Població: Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat).

Dilluns, 20 de setembre de 2010 a les 20 h. Espectacle "Vents d'arreu". Esbart Dansaire del Centre Moral, d'Arenys de Munt. Lloc: Envelat de la platja a Calella (Maresme).

Dimarts, 21 de setembre de 2010 a les 19 h. Cercavila de Festa Major. Agrupació Folklòrica Igualadina. Lloc: Carrers de la ciutat. Població: Igualada (Anoia).

Dimecres, 22 de setembre de 2010. Matí i Tarda. Cercavila de Santa Tecla Petita a Tarragona. Ball de pastorets - Ball de cossis - Ball de gitanes - Ball dels 7 pecats capitals. Esbart Dansaire de Tarragona. Lloc: Carrers de la part alta de la ciutat. Població: Tarragona.

Dijous, 23 de setembre de 2010 a les 19 h. Cercavila de Festa Major. Ballada infantil dins la cercavila. Agrupació Folklòrica Igualadina. Lloc: Carrers de la ciutat. Població: Igualada (Anoia).

Dijous, 23 de setembre de 2010 a les 19 h. Toc d'inici a MERCÈ 2010. Cercavila i actuacions a la Plaça. Esbart Català de Dansaires. Cavallets cotoners amb acompanyament dels Ministrils del Camí Ral. Lloc: Palau de la Virreina-Pl. Sant Jaume a Barcelona -- Ciutat Vella.

Dijous, 23 de setembre de 2010. Matí i Tarda. Cercavila de Santa Tecla Petita. Ball de pastorets - Ball de cossis - Ball de gitanes - Ball dels 7 pecats capitals. Esbart Dansaire de Tarragona. Lloc: Carrers de la part alta de la ciutat. Població: Tarragona.

Divendres, 24 de setembre de 2010 a les 11.30 h. Seguici d'autoritats de MERCÈ 2010 a Barcelona. Esbart Català de Dansaires. Cavallets cotoners amb cobla de tres quartans. Lloc: Plaça de la Mercè a Barcelona -- Ciutat Vella.

Divendres, 24 de setembre de 2010 a les 12 h. Mostra d'associacions a MERCÈ 2010. Esbart Català de Dansaires. Secs. infantils i juvenils amb acompanyament musical de cobla de tres quartans. Lloc: Plaça de Catalunya. Població: Barcelona – Eixample.

Divendres, 24 de setembre de 2010 a les 18 h. Cavalcada de la MERCÈ 2010. Esbart Català de Dansaires. Cavallets cotoners i comparsa dels Gegants de Carnaval amb la cobla de tres quartans. Lloc: De Pl. Castella a Av. de la Catedral. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

Divendres, 24 de setembre de 2010 a les 19 h. Festes de la Misericòrdia. Cercavila. Esbart Santa Llúcia, de Reus. Sec. Bastoners. Lloc: Carrers del centre. Població: Reus.

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a les 12 h. Festes de la Misericòrdia. Cercavila. Esbart Santa Llúcia, de Reus. Sec. Bastoners. Lloc: Baixada del Santuari. Població: Reus.

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a les 13 h. Mostra d'associacions a MERCÈ 2010. Ballets de Catalunya, de Barcelona. Totes les seccions. Lloc: Plaça de Catalunya. Població: Barcelona – Eixample.

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a les 17 h. Actuació de final de Festa Major. Esbart Santa Llúcia, de Reus. Lloc: Baixada del Santuari. Població: Reus (Baix Camp).

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a les 18.30 h. Ballada conjunta. Esbart Lleidatà de Dansaires -- Esbart Manresà de Dansaires -- Grup Folklòric de Tolosa (Guipúscoa). Lloc: Plaça de Sant Joan. Població: Lleida (Segrià).

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a les 19 h. Espectacle "El cos de la tenora. Tradicional & contemporaneïtat". Dins les Festes de MERCÈ 2010 i el 25è Aniversari de l'Agrupament

d'Esbarts Dansaires. Amb la participació de 10 esbarts dansaires de Barcelona amb acompanyament musical de Carles Santos, sis tenores i música de cobla amb Marcel Casellas amb acompanyament de música en viu. Lloc: Parc de la Ciutadella, espai Cascada a Barcelona – Eixample.

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a les 22.30 h ; Espectacle "Revolta" ; Esbart Sant Martí, de Barcelona ; Lloc: Teatre Metropol ; Població: Tarragona ;

Dissabte, 25 de setembre de 2010 de 10.30 h a 13 h. Matí bastoner a MERCÈ 2010. Participació al cercavila i actuacions. Esbart Català de Dansaires. Secció de Bastoners amb acompanyament de flabials i tamborí, tenora, fiscorn i caixa. Lloc: Plaça Reial, C/Ferran, Rambles, Pl. del Rei. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

Dissabte, 25 de setembre de 2010 a la tarda. Recital de dansa catalana. Esbart Rocasagna, de Gelida. Lloc: Teatre de la Passió. Població: Esparreguera (Baix Llobregat).

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 10.30 h. Mostra d'associacions a MERCÈ 2010. Esbart Barkeno, de Barcelona. Lloc: Plaça de Catalunya a Barcelona.

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 11h. MERCÈDANSA dins de MERCÈ 2010. Danses vives de Santa Tecla a la Mercè. Organitza: Esbart Català de Dansaires. Lloc: Plaça del Rei a Barcelona -- Ciutat Vella.

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 12 h. Actuació de Festa Major. Esbart Dansaire Calafell. Lloc: Port. Població: Segur de Calafell (Baix Penedès).

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 16 h. Recital de dansa catalana. Esbart Montgrí, de Torroella de Montgrí. Lloc: Plaça de la Vila. Població: Argelers de la Marenda (Rosselló-Catalunya Nord).

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 17.30 h. Cloenda de MERCÈDANSA. Danses vives i Galop de la Mercè. Organitza: Esbart Català de Dansaires. Lloc: Plaça de Sant Jaume. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 18 h. 6a Roda d'Esbarts Catalònia de Veterans. Esbart Jove, de Gualba (amfitrió) -- Esbart Maragall, d'Arenys de Mar -- Esbart Dansaires de l'Hospitalet, de l'Hospitalet de Llobregat -- Esbart Folklòric d'Horta -- Esbart Sagrat Cor, ambdós de Barcelona. Lloc: Sala Gorg Negre a Gualba (Vallès Or.).

Diumenge, 26 de setembre de 2010 a les 19 h. Espectacle "El cos de la tenora. Tradicional & contemporaneïtat" dins les Festes de MERCÈ 2010 i el 25è Aniversari de l'Agrupament d'Esbarts Dansaires. Amb la participació de 10 esbarts dansaires de Barcelona, acompanyament musical de Carles Santos, sis tenores i música de cobla amb Marcel Casellas i acompanyament de música en viu. Lloc: Parc de la Ciutadella, espai Cascada a Barcelona – Eixample.

L'AGENDA ONLINE

<http://www.esbarts.cat/index.php?mod=Agenda>

CORRANDES PASSADES

DEL MES D'AGOST

Dia 1

- >L'Esbart Arrels de Lleida va actuar a la seva ciutat.
- >L'Esbart Santa Tecla de Tarragona va fer l'espectacle "Onades" a Cornellà de Llobregat.

Dia 10

- >L'Esbart Dansaire Castelló d'Empúries va actuar amb motiu de la festa major local.

Dia 15

- >L'Esbart Santa Tecla de Tarragona va actuar a la festa major de Gràcia de Barcelona.
- >L'Esbart Lleidatà de Dansaires de Lleida va actuar a Sarroca de Lleida.

Dia 21

- >L'Esbart Sant Julià de l'Arboç va actuar a la seva vila, amb Cercolets i Gitanes.

Dia 22

- >L'Esbart Sant Julià de l'Arboç va actuar a la seva vila, amb Cercolets i Gitanes.
- >L'Esbart Montgrí de Torroella de Montgrí va actuar al Teatre Municipal de Palafrugell.

Dia 23

- > L'Esbart Sant Julià de l'Arboç va fer a la seva vila una cercavila infantil i una ballada.

Dia 27

- >L'Esbart Vila del Vendrell va presentar l'espectacle Tossa 1914 a Comarruga.

Actuacions que no ens van poder ser comunicades abans de tancar l'edició del Punt d'agost, però que en el seu moment van figurar anunciades a la plana web de l'Agrupament.

Fadrins a Vielha – Val d'Aran

MITJANS DE COMUNICACIÓ

L'AGRUPAMENT JA ÉS AL YOUTUBE !

Tenim un nou portal al **youtube** exclusiu de l'agrupament i de servei als esbarts. Amb la intenció de millorar cada vegada més la comunicació i difusió entre tots i exportar-la on calgui us anunciem la nova adreça : <http://www.youtube.com/Esbarts1>

Aquí hi podem penjar vídeos, informació, i enllaços a altres planes, etc. De moment està encara en fase de prova. Des de l'agrupament i amb la gestió tècnica d'Ample 24, volem fer-vos arribar l'ànima de millorar les eines de les que podem disposar. Ben aviat superarem aquesta fase de prova i us podrem explicar totes les avantatges i el funcionament d'aquest nou portal.

* * * *

EN RECORD DE...

ANTONI ANGUELA I DOTRES. PUBLICAT A EL PUNT BARCELONA 6/8/10 - P44

Nasqué a Manresa, el 25 de maig de 1947. Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona. Des de 1979, funcionari del cos superior d'administració de la Generalitat de Catalunya. Des de l'any 1970 és membre directiu de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona; en l'actualitat, any 2010, n'era el president. La seva afició per la sardana el va portar a desenvolupar el periodisme sardanístic. En aquest sentit va ser col·laborador, guionista i realitzador a les següents emissores de ràdio: Ràdio Nacional d'Espanya a Barcelona, Ràdio Quatre, Ràdio Peninsular de Barcelona, Ràdio Mataró, i actualment donava una informació setmanal a Com Ràdio. També va fer col·laboracions en la premsa escrita, i és responsable de la informació als ja desapareguts Diario Español, de Tarragona, Tele/Exprés, i Diari de Barcelona. A partir d'aquestes tasques l'any 1975, es crea el GISC (Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya), en el qual s'integren totes aquelles persones responsables dels espais i seccions sardanistes als diferents mitjans de comunicació de Catalunya. L'Anguela des del primer moment en serà un dels màxims responsables. Cada mes recollia tota una àmplia i completa informació del món de la sardana, és a dir, notícies, ballades, aplecs, concerts, concursos, etcètera, i es trametia a tots els informadors de Catalunya. En un principi es feia des de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona, i ara es fa des de la Federació Sardanista de Catalunya. A finals de 1979 va promoure la fundació de la revista Som, dedicada a la divulgació de temes de cultura popular catalana, en tots els seus aspectes i àmbits, però amb una atenció molt especial al fet sardanista. Aquesta revista apareix el mes d'abril de 1980 i continua publicant-se actualment. L'Antoni Anguela en va ocupar sempre el càrrec de director. També col·laborava en l'edició dels llibres de la col·lecció Mos, dedicats a la sardana. L'any 1981 va ser convocat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya perquè participés en l'organització del Primer Congrés de Cultura Popular i Tradicional. Des d'aleshores va formar part de l'administració, on va ocupar els càrrecs de cap de secció i cap de servei de Cultura Tradicional, director del Centre de Documentació i Recerca de la Cultura Tradicional i Popular, i cap d'àrea de Recerca, Conservació i Protecció del Patrimoni Etnològic. Cal esmentar també que va ser directiu de la Federació Sardanista de Catalunya, de l'entitat Amics dels Concerts de Josep M. Bernat. Va ser guardonat amb la Rosa d'Or de l'Agrupament Sardanista Floricel d'Anglès i l'Obra del ballet Popular li concedí la medalla al mèrit sardanista els anys 1996 i 2010. Morí el dia 4 d'agost de 2010, a Barcelona, a causa d'una greu malaltia.

Robert Roqué, Director editorial de la revista Som, amic personal i membre del GISC.

AQUEST MES DESTAQUEM...

LA FESTA MAJOR DE SOLSONA - 7 > 11 DE SETEMBRE

La Festa Major de Solsona, en honor a la patrona de la ciutat, la Mare de Déu del Claustre, es caracteritza per mantenir el seu esquema de manera pràcticament intacta en el decurs de més de tres segles. Precisament, en l'edició del 2003 es va commemorar el 350è aniversari de la festa gran de la ciutat.

Conten les cròniques que l'any 1653 els solsonins van proclamar la Mare de Déu del Claustre patrona de la ciutat com a mostra de gratitud per haver-los alliberat d'una pesta que havia coincidit amb època de fam, i es va establir una processó en honor seu el dia 8 de setembre. Al voltant d'aquesta data es van anar incorporant els actes que conformen la Festa Major d'avui i els elements folklòrics de la manifestació gegantera.

L'any 1675 ja se celebrava una estructura dels actes gairebé idèntica a l'actual: el pregó, el cant de la salve, mentre cremaven teieres, un castell de focs el dia 7; missa pontifical, homenatge a la Verge del Claustre amb una processó, i comèdies en un entaulat el dia de la patrona, i missa i besamans l'endemà.

A més de la manifestació gegantera i dels oficis religiosos, la Trobada d'Acordionistes, els concerts de tarda, els balls de nit, els concerts de rock, les sardanes, els espectacles infantils i la variada oferta d'exposicions són ingredients indispensables de la festa gran de Solsona.

No us perdeu la Festa Major de Solsona, hi ha activitats per a tothom i per a tots els gustos.

Més informació:

Ajuntament de Solsona - Telèfon 973-48-00-50 i www.solsonalafesta.net

Els ósos : Per la seva antiguitat, els ósos són uns dels elements que mostren més ambigüitat de tot el conjunt. Apareguts almenys el 1431, són unes de les figures més antigues que actualment surten a la Festa Major. Avui, podem afirmar que els ósos són únics a tota la Península. Podria ser que a Catalunya aquesta figura fos present en algunes ciutats com Barcelona, però no hi acabaren d'arrelar com a Solsona. El seu origen llegendari, segons la veu popular, diu que ells foren els primers habitants de Solsona i que quan la humanitat els va expulsar d'aquest paratge van acordar que tornarien cada any el dia abans de la Festa Major, per ser els representants de la ciutat i, per tant, podrien cobrar tribut als firaires que venien al mercat. L'element més antic dels ósos que conservem és el contramotlle de 1727, quan es feren de nou, fins als actuals, als quals se n'afegiren dos l'any 1956. En un principi, tenien la funció d'obrir pas mitjançant els seus garrots per tal que pogués desfilar la comitiva. El ball actual és un paral·lelisme d'aquella antiga tasca, que enceta les danses.

Vine a Solsona i fes tradició !!

TROBALLE

PETITA HISTÒRIA DE GIRONA

Gibert, Josep. Girona. *Petita història de la ciutat i de les seves tradicions i folklore*. Barcelona: C.N.Gisbert, 1946, pp.135-139.

Juny. Mentre els camps es tornaven rostolls que l'ocell aprofitava per alimentar els seus petits, a la ciutat (Girona) es produïa el brogit de les festes del Corpus, que volis dir expansió i alegria per la mainada i per tothom.

A pagès, amb la recollida de les collites, començaven els esbargiments, car començaven les festes majors que s'anirien seguint al llarg de l'estiu. La festa major era esperada tot l'any. Des que mancaven uns mesos per arribar-hi, tot es deixava per la "festa major", dia que era un trasbals en la vida de la llar després de tants i tants preparatius. Val a dir, però, que s'ho valia. Generalment, en altre temps eren els únics dies que es ballava al poble, i durant la seva celebració s'acostumaven a reunir tots els familiars, àdhuc els parents més llunyans i allunyats.

Les festes majors no s'han celebrat sempre de la mateixa manera. Quan els pobles vivien quiets i arrecerats en l'aïllament, es feien segons la manera tradicional i centenària. La vigília, al toc d'oració de migdia, els **pavordes** (1) armats d'escopetes pujaven al campanar des d'on engegaven un seguit de trets que venia a durar mitja hora, després tritllejaven les campanes per anunciar la

festa a tot el poble i a les masies de l'encontrada. Al capvespre es cantaven completes i els goigs del sant o santa, Patrons del poble, amb l'altar profusament il·luminat i amb una gran concurrència de pobletans. En sortir de la funció religiosa, la **cobla** (2), precedida pels pavordes, feia la "passada" o "passant de vila" pels carrers i es tiraven "carretilles" enmig dels crits de la mainada i l'esvalot de la gent. Després de sopar, ja en plena nit, la cobla i els pavordes, amb molt d'acompanyament i lluminàries d'atxes de vent, anaven a fer serenates a les cases on hi havia algú que portés el nom del Patró o Patrona del poble.

L'endemà, a les deu del matí, gran funció religiosa amb orgue, tres capellans a l'altar, deu o dotze al cor ... és a dir, tots els rectors dels pobles veïns, amb assistència dels pavordes i de l'Ajuntament. Abans de començar l'ofici es feia una processó pels carrers portant les banderes i pendons de la parròquia i les relíquies o la imatge del sant o santa. Hi havia una gran afluència de camperols de la comarca, els homes amb la barretina al muscle, les pagesetes portant la caputxa de fina baieta, i tots amb molta devoció i recolliment. A l'ofici es donava el pa beneït que dos escolans portaven dins unes paneres guarnides amb garlandes de cintes i flors i se'n repartia només que un bocinet a cadascun dels assistents. Els Obrers de tots els altars de la parròquia passaven la capta amb la bacina d'aram i la imatge del titular de la capella, sovint plens de verdet després de les centúries que havien servit per aquest menester. El rector des de la trona feia aquell dia el panegíric del Patró o Patrona. A migdia, el gran dinar. Quant parents i forasters estaven dinant, es presentava el "llevant de taula". Eren els pavordes acompanyats de la colla que anaven de casa en casa, entraven on es dinava, i mentre els músics tocaven una peça escollida, posaven damunt la taula tres bacinets en les quals els comensals dipositaven la quantitat que els semblava. Quan la cobla i els pavordes s'havien retirat, entraven les pavordesses de la Mare de Déu, quatre jovenetes que per ésser-ho solien ser boniques i escaients, i que acostumaven a vestir gipó de setí, faldilles de "jacomà", mantellina d'"antiqueles", davantal blanc, mitges calades i llargues arracades d'or i pedreria. Unes portaven a la mà un cistell enflocat amb cintes de seda de tots colors, altres, morratxes guarnides, i donaven un tomb a la taula captant per la Mare de Déu del Roser; i mentre unes regreïaven amb un graciós i expressiu "per l'amor de Déu sia", les de les morratxes ruixaven el donant amb aigua olorosa.

A les quatre de la tarda tenia lloc el “ball de cerimònia” a la plaça del poble. Era una dansa antiquíssima que conservava el regust dels segles passats. Els pavordes de la festa, que eren sempre nou o deu, hi anaven vestits de llurs millors gales i portant **barret de copa** (3). Començava el ball. La cobla tocava una mena de marxa triomfal. El cap dels pavordes obria la marxa donant el braç a la seva muller, la qual el donava a una amiga, i aquesta a una altra, i així fins a les forasteres, de manera que eren unes set o vuit dones posades en rengle i agafades de bracet. Els altres pavordes feien el mateix amb les seves, i es seguien les colles unes a altres. Així, amb molta gravetat, donaven algunes voltes a l’entorn de la plaça. De sobte, la música canviava i s’iniciava generalment una mena de minuet. Llavors el pavorde prenia la mà de la seva balladora, feia una graciosa giravolta, se li plantava al davant i, barret en mà i amb gran cerimònia i acatament, puntejava un pas de dansa, la renglera de noies feia el mateix, saltironant, tot seguint el ballador i donant-se les mans i fent-se cortesies. Acabava la música de tocar, continuava el passeig, i així es succeïa durant una mitja hora. Després el pavorde en cap, que coneixia els promesos i enamorats del poble, d’entre la fadrinalla que rodejaven la plaça, amb la mateixa cerimònia i barret en mà, presentava a cada noia el seu promès o pretendent, i acabat tornava vers la seva muller. Tot seguit la cobla tocava un ballet alegre que totes les parelles dansaven, i d’aquesta manera s’acabava el “ball de cerimònia”.

Seguia a aquesta dansa el “ball dels confits” i el del “ram” (o ramellet). Les parelles que els ballaven solien ésser promesos o enamorats, és a dir, fadrins i fadrines que festejaven. La cobla tocava un aire apropiat, molt greu. Les parelles de bracet, una darrera l’altra, donaven voltes a l’entorn de la plaça, i en passar davant una tauleta enramada presidida pels pavordes, plena de paperines de confits, cada fadrí prenia una paperina ornada amb un llaç i l’oferia a la seva parella. Després començava el ball.

El “ball del ramellet” era semblant, substituïts els confits per poms de flors que la balladora es posava al pit, no sense abans separar-ne una floreta per donar-la al seu ballador, el qual se la posava aïrosament al plec de la barretina, davant l’orella.

Als pobles petits, sobretot als de muntanya, el dia de la festa major els pagesos es reunien en una de les cases més grans de l’indret per celebrar el sarau. Si feia mal temps ballaven a la sala de menjar, si bo, a l’era. S’accontentaven fent-ho al so d’un violí i un flabiol. El flabiol acostumava a tocar-lo un pastor, car eren ben pocs els pastors que no en sabessin, el violinista era sovint un vellet que rascava en una antigalla que solia tenir només tres cordes. La discordança entre els dos instruments era extremada, car tocaven a dos tons diferents, però això no interessava a pagesos ni pageses mentre poguessin saltar i ballar.

El ball preferit era la **corranda** (4). La balladora es posava a uns cinc passos del seu ballador i s’hi apropava tot puntejant; de sobte el fadrí prenia la seva parella per la cintura i l’asseia a la seva **espatlla** (5). Es comprèn que la pageseta havia d’ésser lleugera i donar-se aire per saltar i que el ballador havia de tenir vigor i traça. A les contrades més veïnes a Girona es ballava la contradansa, i sobretot, el contrapàs, després anomenat “tirabou”, que a poc a poc foren eliminats per la nova sardana

empordanesa. A més dels esmentats, que com la “bolangera” i el “ball pla” estaven generalitzats en les altes contrades gironines i a l’Empordà, les comarques i àdhuc algunes viles i pobles, tenien els seus balls o danses peculiars, així com ballets i entremesos, màxima atracció de la festa major, alguns dels quals s’han tradicionalment conservat fins ara. Entre altres, totalment desapareguts, cal dir “la marsuliana” que es ballava a la Cerdanya i a les comarques olotines; el “matadegolla”, a Sant Feliu de Pallerols; el “xai be” a Olot; la “caringonça” al Ripollès i a la Cerdanya; la “sardana del batlle” a Amer; la “gala” a Campdevàrol; la del “gambeto” a Ridaura; la “rua” o “ball de l’esvalotada” a Santa Coloma de Farners; els “aranyons”, a Sant Joan de les Abadesses; el de les “morratxes” a Lloret de Mar; el dels “pavordes” o de les “caputxes”, a Sant Joan de les Abadesses; el de les “cintes” o de les “gitanes”, a Breda i a Les Preses; el dels “cavallins”, a Olot i a Sant Feliu de Pallerols; el d’en Serrallonga”, a Sant Joan les Fonts i a la Cerdanya i l’Empordà; el de la “civada”, a Tortellà; el de “Sant Isidre”, a Sant Privat de Bas i a l’Empordà, ... tots ells d’antiquíssima tradició, que durant centúries foren el gran esplai de les respectives festes majors. Vers l’any 1870 començarà a produir-se el canvi. Els balls populars deixaran d’ésser-ho per esdevenir venerables relíquies tradicionals. Tampoc s’anirà més a ballar a la plaça, sinó dins una gran gàbia de lona anomenada envelat. Els jaïos en protestaren, però el jovent no en féu cabal, i àdhuc els més indulgents convingueren que calia evolucionar i desar les antigalles. Però aquesta és una altra història.

Notes.

- (1) *El pavorde era un càrrec de caràcter religiós que tenia per objecte tenir cura del culte d'un sant o d'una capella. Eren nomenats pel rector del poble i ho eren aquells que espontàniament es comprometien a "servir" durant un any. Els pagesos ho consideraven un deure religiós. Les obligacions dels pavordes eren: els diumenges i dies festius encendre els llums de l'altar i passar la capta amb la bacina a cada missa, en el dia de la festa del sant organitzar la funció religiosa i curar de tots els detalls. Endemés, una vegada a l'any passaven a demanar per al sant o santa per totes les cases del poble i dels voltants, on recollien blat. Era costum que la quantitat que se'ls donava fos la que cabria en un plat soper, o bé una mesura, el blat es venia, i la quantitat que se'n treia es destinava al culte del sant o de la capella.*
- (2) *El sac de gemecs, la gralla, la caramella, el flabiol i el tamborí eren els instruments musicals del vell temps que feien dansar la gent. Aquests instruments varen anar substituïnt-se per altres de moderns, però en la cobla han seguit dominant els oboès en forma de tenores, agudes i greus, i més tard s'hi ha introduït el cornet i el fiscorn.*
- (3) *Els barrets de copa que sortien pel ball de cerimònia eren sempre els mateixos, passant-se de pares a fills, que es guardaven religiosament dins d'un estoig de cartró. Servien també per als enterraments.*
- (4) *Les corrandes tenien lletra humorística o maliciosa. Es cantaven portant el compàs picant de mans, mentre les parelles dansaven.*
- (5) *Aquest ball, que encara es ballava en tota la primera meitat del segle passat a les comarques muntanyenques gironines, tenia un estret parentiu amb la dansa popular rossellonesa.*

* * * *

VOLVES MUSICALS

ANTON BRUCKNER

Quan, cap el final de la seva vida, Anton Bruckner fou nomenat gran oficial de l'orde de l'Emperador Francisco José I, va demanar una audiència per agrair humilment a Sa Majestat l'honor que graciosament l'hi havia concedit. Vestint un incòmode frac, coll dur i corbata blanca, el compositor es va enfrontar, molt torbat, a Francisco José I, quequejant les breus paraules d'agraïment curosament preparades. L'Emperador el va escoltar amablement :

- Ha estat per a mi un plaer, estimat doctor Bruckner, un gran plaer - insistí -, i si alguna cosa l'hi succeeix, prego em digui tot seguit què puc fer per vostè

Va ésser, per suposat, solament una frase convencional d'amabilitat, però el vell Bruckner va aprofitar ràpidament aquesta gran ocasió. Sens dubtar un moment va demanar a l'Emperador una cosa que li preocupava més que cap altra.

- Sí, Majestat. Oh, per favor! Podria vostè aprofitar alguna ocasió per etzibar-li un toc d'atenció a aquest odiós doctor Hanslick? ... Sap vostè? ... és el crític musical de la "Neue Freie Presse", digui-li que no em martiritzi constantment ...

Jordi Núñez i Pallarola.-

©Retrat de Ferry Beraton (1860-1900)

EL MES DE SETEMBRE

EL SETEMBRE

El **setembre** és el novè mes de l'any en el calendari gregorià i té 30 dies. El nom li ve d'haver estat el setè mes del primitiu calendari romà.

ESDEVENIMENTS RELACIONATS AMB EL SETEMBRE

- > **L'11 de setembre** és la Festa Nacional de Catalunya.
- > **Del 12 al 15 de setembre** la Festa Local de Graus, a la Ribagorça.
- > **El 24 de setembre** la ciutat de Barcelona celebra la patrona de la Mercè.

DITES, PROVERBIS I REFRANYS POPULARS

- Pel **Setembre**, neteja tines, portadores i premsa.
- El **Setembre** és veremador, i es fa vi del bo i millor.
- Allò que Agost madura, **Setembre** assegura.
- L'Agost els pastura i el **Setembre** els madura.
- Per l'Agost és madura; pel **Setembre**, sepultura.
- Al **Setembre** comença l'escola i també la xerinola.
- Al **Setembre**, carbasses.
- Al **Setembre**, el mal temps és de témer.
- El fred de **Setembre** mata l'eruga.
- El **Setembre** s'emporta els ponts o eixuga les fonts.
- Pel **Setembre**, cull les pomes, abans no vinguin les bromes.
- Pel **Setembre**, qui tingui blat que en sembri.
- **Setembre** boirós, graner polsós.

COL·LABORACIONS

EL MES D'AGOST I LA SEVA CIRCUMSTÀNCIA - RICARD JOVÉ I HORTONEDA

L'Agost no sol ser un mes procliu per a espigolar temes en el nostre món. Els esbarts van fent actuacions superant les vacances del personal i les calorades inclements, mentre més enllà de les nostres fronteres els nostres grups, esbarts, sardanistes, castellers, bastoners i un llarg etcètera s'esforçaven a passejar per la polonesa Cracòvia, la nostra cultura secular, en una expressió o exhibició plena de Costumisme, vivències i exposició de país, que ens dona a conèixer al món, desvinculats del llast espanyol, obrint una finestra que exposa "urbi et orbe", les essències de la nostra riquíssima cultura diferenciada (que no privilegiada).

Mentrestant a casa nostra patíem un fet luctuós, un dels nostres "homenots" més prestigiosos, Antoni Anguela i Dotres ens deixava el passat mes, provocant un enorme buit en el moviment sardanista especialment, però també en el món de la cultura secular del nostre país. L'Antoni Anguela feia molts anys que es dedicava a promoure la nostra identitat cultural i nacional. Primerament com un sardanista més, enderiat a fer sentir la seva paraula sardanista a través de la ràdio i sobre el paper, per diversos mitjans. Recordo amb especial enyorança quan emetien informació ciclostilada des de l'Agrupació Cultural Folklòrica Barcelona, que expandien els butlletins per tots els racons d'aquesta Catalunya nostra, tan perseguida culturalment, socialment i nacionalment. Antoni Anguela, acompanyats d'un estol de periodistes culturals conscients, creà el Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya (G.I.S.C.), i més tard la revista SOM, de la qual ell n'era el director,, que durant ja fa molts anys porta el timó i va marcant la pauta de la cultura popular i tradicional catalana.

La seva desaparició m'ha recordat la de l'entranyable Josep Ventura i Saladrich, que també ens va deixar un mes d'agost, quan alguns teníem el goig de gaudir-lo al nostre poble, amb la companyia de familiars i amics, de manera que, desplaçats, no ens ha estat possible donar suport a la seva atribolada família, compartir el dol amb els amics i ser solidaris amb la pèrdua de l'amic.

Expressats, doncs, els nostres sentiments més entusiastes pel bon fer de l'Aplec Internacional, i el nostre profund sentiment per la pèrdua del bon amic i col·laborador entusiasta en tantes actuacions culturals i reivindicatives, ara em vull referir a un altre tema que té a veure amb allò d'espigolar que dèiem al començament.

Sortia a "El 9", diari esportiu, el diumenge, dia 8 d'agost, pàgs. 2 i 3, una entrevista que el periodista Lluís Simón feia a Josep-Lluís Carod-Rovira, vicepresident del Govern de la qual, deixant a part el seu interès, vaig agafar el tema de les subvencions, tan candent també en el nostre món. Tenint en comte que hi haurà eleccions la tardor vinent Carod-Rovira, responent al periodista apuntava que en relació a les subvencions, tot i que ell ho circumscribia a l'esport, perquè efectivament és una campanya de ressonància especialment adequada i emprada per tots els governs per expandir les seves nacions-possibilitat que ens està vetada a la nació catalana, tot i ser la setena potència del món en esport, fet que a més redunda en benefici de l'estat espanyol -, el vicepresident deia, ras i curt, que "seria un error gravíssim que el futur govern (de Catalunya) canviés aquesta línia d'actuació. A les federacions (esportives, en aquest cas), els hem d'evitar el viacrucis anual d'haver d'anar demanant subvencions".

Té més raó que un sant, el senyor Carod-Rovira, i hi afegiríem que aquesta mena de calvari el suportem i el patim, també, totes les agrupacions culturals que s'esforcen i lluiten per a sobreviure i lluiten perquè el nostre poble no acabi sucumbint, desdibuixat en una enorme amalgama de difícil localització per a les nostres essències seculars.

Per això parlava en començar de la nostra rica cultura diferenciada, però no privilegiada, o almenys tant privilegiada i recolzada com caldria que estigués.

NOTÍCIES DIVERSES

L'ESBART DANSAIRE DE L'ORFEÓ REUSENC TÉ NOU DIRECTOR

L'Esbart Dansaire de l'Orfeó Reusenc de Reus ens comunica que el nou director del seu cos de dansa és : Alexandra Giménez. Contactes amb l'Esbart : 977 77 19 69.

EXPOSICIÓ DE BESTIARI HISTÒRIC DE BARCELONA A MERCÈ 2010

Amb la participació dels Cavallets Cotoners de Barcelona de l'Esbart Català de Dansaires. Al Palau de la Virreina, de Barcelona, dels diumenges 12 a 26 de setembre, de 10 a 20 h.

32A RODA D'ESBARTS CATALÒNIA - TEMPORADA 2010-2011

Finalitzada la 31a edició de la Roda d'Esbarts Catalònia (grups infantils i juvenils), ja estem preparant la 32a. Per aquest motiu volem demanar a tots els Esbarts interessats a formar-hi part que, abans de les vacances d'estiu, feu les vostres consultes internes per tal de decidir si voleu o podeu integrar-vos a la nostra entitat. **La inscripció quedarà tancada el dia 14 de setembre** i la reunió per fer el calendari de ballades es farà el dilluns 20 de setembre.

Si voleu informació envieu un correu a : E-mail : rodaescatalonia@ya.com - Telèfon : 696 320 724

LLIBRE : "ESBART CATALÀ DE DANSAIRES 1908-2008. CENT ANYS D'HISTÒRIA

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE :

Serà el diumenge **19 de setembre** a les 18 h a la Sala d'Actes de la Casa dels Entremesos, Plaça Beates 2, de Barcelona.

13A FIRA MEDITERRÀNIA DE MANRESA - DEL 14 AL 7 DE NOVEMBRE

LA COMPANYIA DE DANSA GELABERT-AZZOPARDI SERÀ L'ARTISTA CONVIDAT A LA 13a FIRA MEDITERRÀNIA :

Amb el lema del "moviment", la Fira Mediterrània de Manresa farà enguany un homenatge per celebrar els 30 anys de la companyia de dansa Gelabert-Azzopardi amb una exposició i inaugurant amb l'espectacle "Belmonte", un dels més emblemàtics de la companyia i de la història de la dansa a Europa. El coreògraf Cesc Gelabert i Lydia Azzopardi també prepararan un laboratori de dansa sobre l'evolució de la sardana al llarg de la història.

Tots els professionals interessats a participar en la **13a edició de la Fira Mediterrània de Manresa**, que se celebrarà **del 4 al 7 de novembre de 2010**, ja podeu formalitzar les vostres inscripcions on line mitjançant el web de la Fira: www.firamediterrania.cat

Destaquem la participació de diferents esbarts socis com ara **l'Esbart Dansaire de Rubí, l'Esbart Manresà de Dansaires** o encara **l'Esbart Marboleny de Les Preses**.

Aprofita els preus reduïts fins al 10 de setembre !

DANSES POPULARS DEL MES

SEGONS EL CALENDARI DE DANSES TRADICIONALS CATALANES DE LLUÍS PUIG

Dia 1 de setembre

>Torà a la Segarra : Ball de priors o de Sant Gil

Dia 4 de setembre

>Torredembarra al Tarragonès : Ball de cavallets i bastons

Dia 5 de setembre

>Agramunt a l'Urgell : Dansa de canuts i rams

>Durro a l'Alta Ribagorça : Ball pla

>Gombrèn al Ripollès : La dansa i el ball cerdà

>Sabadell al Vallès Occidental : Ball del rodet i ball de la bola

Ulldecona : Ball de mantons de Manila

Dies 5 i 6 de setembre

>Ulldecona al Montsià : Ball de mantons de manila

Dia 5 de setembre

>Tortosa al Baix Ebre : Cap de ball, Bolero, Fandango, el punxonet i jota tortosina

Dia 7 de setembre

>Sant Pau de Segúries al Ripollès : Ball de la manera

Dies 7 i 8 de setembre

>Solsona al Solsonès : Ball de cavallets i bastons

Dia 8 de setembre

>Aldover al Baix Ebre : Jota d'Aldover

>Benifalset al Baix Ebre : Cap de dansa

>Montblanc a la Conca de Barberà : Ball de bastons i gegants

>Mont-roig del Camp al Baix Camp : Ball de coques

>Olot a la Garrotxa : Ball de cavallets i ball de nans

>Viella a la Val d'Aran : Balhano, Aubades i Balh plan

>Viladrau a l'Osona : Ball cerdà, ball del ciri i contradansa

Dia 11 de setembre

>Gandesa a la Terra Alta : Dansada

>Sant Cugat del Vallès al Vallès Oc. : Ball pla de la flama

Dia 12 de setembre

>Cardona al Bages : Ball de nans i de bastons

>Castellar del Vallès al Vallès Occidental : ball de bastons i de gegants

>Sallent al Bages : Ball de bastons i ball de nans

Dia 12 de setembre

>Sant Feliu Sasserra al Bages : Treure ball

>Tàrrrega a l'Urgell : l'eixida

>Tuixén a l'Alt Urgell : Ball de llancers

Dies 12 i 13 de setembre

>Sant Joan de les Abadesses al Ripollès : Ball dels pabordes

Dia 19 de setembre

>L'Ametlla de Merola al Berguedà : Ball de cascavells i ball de nans

>Campdevàrol al Ripollès : La gala o dansa de Campdevàrol

>Corró d'Avallà al Vallès Oriental : L'espolsada

>Osor a la Selva : Ball del ciri

>Sant Esteve d'en Bas a la Garrotxa : Ball del burro savi

>Sant Feliu de Codines al Vallès Oriental : Ball de la filada

Dies 22 i 23 de setembre

>Tarragona al Tarragonès : ball de cercolets, bastons, pastorets, gitanes, patatuf, valencians,

Dies 23 i 24 de setembre

>Sitges al Garraf : moixiganga, cintes, panderetes, bastons, pastorets, cercolets i gitanes

Dia 24 de setembre

>Barcelona al Barcelonès : Cercolets, bastons, cavallets i galop de la Mercè

Dia 25 de setembre

>Reus al Baix Camp : Ball de la Mare de Déu, bastons, cercolets, gitanes, prims, valencians,

Dia 26 de setembre

>Besalú a la Garrotxa : Ball de Sant Ferriol

>Llanars al Ripollès : Ball del Roser

>Alpens a l'Osona : Ball de carlins, ball cerdà i dansa d'Alpens

>Espinalbet al Berguedà : Ball de la coca

Dia 29 de setembre

>Castellar de n'Hug al Berguedà : Ball cerdà

>Molins de Rei al Baix Llobregat : Ball del camell

>Setcases al Ripollès : Ball de la manera

>Tivenys al Baix Ebre : Jota de Tivenys

Sant Joan de les Abadesses al Ripollès : Ball dels pabordes

ENGRUNES DE CATALUNYA

EL RECTOR DE VALLFOGONA

Aquest popularíssim poeta es deia Francesc Vicent García. Havia nascut a Tortosa el 2 de setembre del 1582.

Segons sembla, va estudiar a la Universitat de Lleida, famosa en aquell temps. N'és una prova el fet d'haver escrit una oració en vers amb motiu de l'elecció del rector d'aquella Universitat, Felip Berga.

Va exercir càrrecs eclesiàstics a Vic i a Girona. On va passar la major part de la seva vida va ésser a la rectoria de Vallfogona de Riucorb. El càrrec de rector el va guanyar en unes oposicions fetes el desembre del 1606.

L'any 1622 va anar a Madrid. Consta que, tot just arribat a la capital d'Espanya, passant per la vora d'un convent, va veure un home que contemplava un nen adormit amb el cap reclinat en una pedra, i va sentir que l'home deia:

- O esta piedra es de lana o este niño es de bronce

Llavors ell s'hi atansà tot dient:

- ¡Qué más lana que no pensar en mañana,
ni qué más bronce que no tener años once!

En sentir això, l'home que havia parlat primer li preguntà si ell era el Rector de Vallfogona i, havent-li respost afirmativament, aquell es donà a conèixer, dient que era Lope de Vega. Els dos grans poetes se saludaren afectuosament i es van fer molt amics. També va ésser amic de Góngora, Guevara i altres escriptors castellans.

Va estar poc temps a Madrid des d'on va tornar, malalt, cap a Vallfogona. El 31 d'agost del 1623 va escriure Cant d'agonia, una de les seves millors poesies i, dos dies més tard, va morir.

Les seves poesies no es van publicar fins a l'any 1703 i, encara, havent-les recollides de papers trencats i de manuscrits mig esgarriats. Ben segur que se'n devien perdre bastants de documents i escrits literaris d'aquest autor; d'altres poden haver estat alterats. A més, se sap que ell mateix en va cremar molts abans de morir. Se li han atribuït poesies de caire barroer que ell hauria rebutjat, segurament, si les hagués conegut.

Era un home molt enginyós i d'imaginació molt viva que escrivia poesies amb molta facilitat. La major part festives, però també de serioses, i potser aquestes eren millors. Ben segur que hauria estat un escriptor més reconegut si no hagués tingut la dissort de viure en una època de gran decadència del català.

Jordi Núñez i Pallarola.-

©Tela pintada a l'oli per Francesc Masriera (1882). Encàrrec de l'Ajuntament de Barcelona per a la Galeria de Catalans Il·lustres. Actualment exposada al Museu d'Història de la Ciutat

SABIEU QUE ?

CRÒNICA DE L'ANTONI ARIAS

Ens explica en Joan Amades (1) que els gegants de fusta o de cartró que desfilen a les processons i que participen a les nostres festes i les animen tenen un origen molt llunyà. En els rituals celtas ja hi figuraven gegants construïts amb vímets, canyes i altres elements vegetals que primer eren passejats i després es cremaven en acte de sacrifici. Al seu interior, segons diuen Juli Cèsar, Diodor de Sicília i Estrabó, hi amagaven animals, fins i tot homes que cremaven juntament amb els gegants com a sacrifici d'ofrena a les seves divinitats. Les víctimes solien ser malfactors empresonats de temps o bé presoners de guerra.

Aquests ritus, inhumans i ferotges tal i com els qualifica Diodor de Sicília, tenien lloc en indrets sagrats i se celebraven amb una intencionalitat fertilitzadora !! Al segle XVI, a Londres, la vigília de Sant Joan sortien diversos gegants, figures de dracs i d'altres animals fantàstics o monstruosos, fabricats amb cartró i estopa. Després de voltar pels carrers, a vegades eren cremats i constituïen la foguera tradicional de la nit de Sant Joan. Un costum semblant se celebrava a París el dia 3 de juliol. Els gegants parisencs van subsistir fins el 1853 data en que les autoritats van prohibir aquest costum.

Una cosa semblant a la crema de gegants passava amb les mascarades, l'exponent màxim de les quals és, potser, el Ball de Gitanes. Segons els estudis etnològics, en un moment de l'evolució del pensament humà, l'home vincula tota la vida, tant l'animal com la vegetal a un geni o divinitat. Aquesta figura era sovint encarnada pel cap de la tribu, capítost ahir i rei més tard.

La prosperitat i la felicitat de la comunitat estava directament relacionada amb la salut i el vigor del seu rei, que influïa en la multiplicació dels ramats, en la prosperitat de les collites, en la salut de tots els seus vassalls, en la riquesa pública i fins i tot en la privada.

Quan el rei envellia o tenia alguna malaltia, la seva situació repercutia en la sort de tot el poble. Per tant calia substituir-lo tot seguit per evitar la ruïna del país.

En aquest sentit eren molt abundants les cerimònies en les quals se simulava la mort d'un ésser i la seva resurrecció, representada pel seu substitut.

*Personatges del Ball dels Set Pecats Capitals de Sant Martí Sarroca
Dibuix tret del Costumari Català de Joan Amades*

Igual com passava amb els gegants, ens explica Amades que a Roma, al principi del cristianisme, aquest costum no era una representació sinó que es tractava d'elegir un rei entre els esclaus, els presoners, els soldats etc. Durant un breu període de dies, se l'envoltava de tota mena d'afalacs i d'honors, fins que al final del seu efímer regnat era mort, tal com manava la tradició establerta.

Les festes de Carnestoltes són la supervivència de restes d'aquestes cerimònies que es feien en les festes agràries hivernals. Fixem-nos que el ninot que encarna i simbolitza aquest període de l'any, honorat durant tres dies amb tota mena de compliments, acaba cremat o llençat a l'aigua la nit de dimarts de Carnaval o la de Dimecres de Cendra.

En la mascarada del Ball de Gitanes hi trobem una comparsa formada per un nombre variable de parelles, entre les quals en sobresurt una constituïda pels millors dansaires del grup, que són qualificats de nuvis i van amb una indumentària més lluada que la resta del grup. La característica més comuna arreu és la presència de cascavells, element del qual parlarem en d'altres articles.

En el Ball de Gitanes trobem la figura del geni o divinitat substituïda d'alguna manera per la parella de nuvis, amb el mateix significat de joventut, vigor i prosperitat així com la garantia de continuïtat de l'espècie.

Fixem-nos doncs com, a partir de la mateixa figura del geni, rei o divinitat i dels mateixos rituals, en sorgeixen diferents expressions de cultura i dansa ben actuals: Balls de Gitanes, Carnestoltes, Gegants, Bastoners....

Tot un motiu d'estudi i reflexió.

(1) Extret de *DANSES DE LA TERRA* volum 1
Joan Amades edicions El Mèdol isbn 84-89936-7

Gegants Romans de Caldes de Malavella

L'AGRUPAMENT D'ESBARTS DANCIAIRES
agraeix la col·laboració de totes i tots
els que fan possible el
PUNT INFORMATIU

Per rebre el Punt Informatiu gratuïtament al teu correu electrònic,
cal subscriu-te enviant-nos un e-mail a : agrupament@agrupament.com

WWW.ESBARTS.CAT